“De Wekker”, december 1961, 15e jaargang, nummer 10.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

DE WEKKER

Orgaan van W.E.K., Vereniging van Personeel in dienst bij De Rotterdamsche Droogdok Maatschappij N.V. en de Scheepsbouw Maatschappij Nieuwe Waterweg N.V.

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

Secretariaat: M. P. van der Borden, Kortebrantstraat 37, Rotterdam-1, Telefoon 12 86 43
Redaktie-adres: Karimunstraat 12, Rotterdam-22, Telefoon 7 19 70

BIJ DE VOORPAGINA

Leg er 'es op!

Zo is het nu met de Hollanders gesteld. Gezapig en op hun gemak gesteld zolang het nog een kwakkelwintertje is. Niets lekkerder dan bij de haard te zitten, met een krant, een boek, een sigaar. Maar nauwelijks ligt er ijs in de vaarten en op de ondergelopen landen of er ontwaakt iets in hen van de doldrieste avonturier, van de geweldenaar, die tot ware heldendaden in staat is. Zou het kanaal al houden ? vraagt men elkaar, en zodra het ijs sterk genoeg is gebruikt men de eerste vrije dag de beste voor een tocht. De sterkste man voor op en daar suizen ze heen met forse slagen van de gevleugelde voeten. Dat is Nederland wanneer het ijs eindelijk houdt.

Iedere plaats heeft zo zijn eigen traditie, zijn nooit overtroffen records. Er is een tijd geweest dat men van Enschede over de ondergelopen broeken reed tot voor Deventer. De twaalfstedentocht van de Alkmaarse schaatsrijder Claes Aris Caeskoper, anno 1676, was iets waar men nog vele winters nadien over sprak. Van Alkmaar naar Haarlem en „Vandaer tot Naarde, vandaer tot Pampoes, tot Munkedam, vandaer tot Eedam, vandaer tot Purmerent, vandaer op de Ouwedijc, vandaer tot Hooren, vandaer tot Enchuyz, vandaer tot Medemblick, vandaer tot Alcmaer, daer nogh eens playsterde en vandaer naer huis; doen wij even van Alcmaer af ware, begoste snouwen en quam soo thuys omtrent de cloc half nege saves (na vertrek 's morgens 4 uur in heldere maneschijn), hebbende bovengemelde 12 stede besocht op één dagh".

De Friese elfstedentochten zijn prachtige manifestaties van sportiviteit geworden. Dat zijn nu eens niet sportgebeurtenissen, waarbij men genoegen neemt met een plaatsje aan de kant — als toeschouwer. Nee, hier wordt de sport tot een volksvermaak en tot een massale krachtmeting, waaraan in 1942 bijna 5000 schaatsenrijders deelnamen . . . Goed, goed, niet iedereen is een rijder van elfstedentochten, maar vrijwel iedere Nederlander hoort de roep van het ijs, wanneer dat in de sloten ligt en haalt zijn ijzers bijtijds uit het vet. Het is een sport waarbij men de traditionele banden doorbreekt. Een Nederlander op de ijzers is een ander mens geworden en het is een genot de frisse pittige vorstlucht op te zuigen in je longen.

kerstmis 1961

We hebben een Kerstboom gekocht. Samen met mijn zesjarige en vooralsnog enige erfgenaam ben ik hem uit gaan zoeken.
Met kennersblik liep hij langs de dichte haag van dennegroen, de handen diep in de zakken van zijn duffeltje en een zorgelijk rimpeltje van zwaarwegend verantwoordelijkheidsbesef boven zijn neus.
„Hé jo, hier staat een beste", riep een gedienstige verkoper. „En niet duur...", kennelijk speculerend op een vroeg-ontwikkeld economisch inzicht.
Hij keek op noch om en stevende door tot hij eindelijk aarzelend bleef staan, zich omdraaide en terugliep tot de plaats waar een mager dennetje, geleund tegen een paar forse bomen, een veilig heenkomen had gevonden.
„Die", wees hij naar het opzichtige boompje.
„De top is geknakt", probeerde ik voorzichtig.
„Geeft niet. Hij lacht", was zijn geen tegenspraak duldend repliek.
„Die jongen heeft er kijk op", glunderde de verkoper. „Dat is een fijn soort en ijzersterk".
„Zeker niet goedkoop ook hè?", vroeg ik, vol afschuw kijkend naar de vaalbruine plekken tussen het schamele groen.
„Te geef. Voor een knaak kan U hem meenemen".
En daar zitten we dan gedrieën om de boom. In zijn magere takken hebben we met moeite negen kaarsjes, wat zilveren ballen en een dotje engelenhaar weg kunnen werken, terwijl de scheefhangende piek hem een ietwat losbandig aanzien geeft.
Maar het succes bij onze nakomeling is overweldigend. Stil glimlachend kijkt hij naar de kaarsjes, die op zijn verzoek reeds zijn aangestoken, ook al staart een bleek zonnetje nog waterkoud door de ruiten.
„Mooi", zucht hij telkens, terwijl mijn vrouw en ik over ditjes en datjes praten. „Mooi hè, ma!"
Maar ma hoort het niet. Zij concludeert met schrik: „Nu hebben we tante Neel nog niet geschreven".
Of het de toon is die hem tot het heden teruggroept, of de naam, ik weet het niet, maar opeens zit hij rechtop.
„Wie is tante Neel?"
„Dat is een tante", antwoordt zij spitsvondig.
„Een aardige?", wil hij weten.
„Reusachtig", zegt zij en ik gniffel bij de gedachte aan tante Neel, die met haar zwarte rijglaarzen en donzige snor in vroeger jaren een onuitwisbaar beeld in mijn jeugdige fantasie heeft gegrift.
„Waar woont tante Neel?" informeert hij verder.
„In Australië', neem ik het gesprek over.
„Is dat daar?", rechtvooruitwijzend.
„Nee", zeg ik. „Dáár", en wijs naar beneden.
„Onder de grond?" vraagt hij geschrokken.
Ik huldig het standpunt nooit een kind met een kluitje in het riet te sturen. Dus tast ik naar potlood en papier en begin aan mijn uitleg over tegenvoeters.
Met een mengeling van verbazing en ongepast medelijden kijkt hij toe hoe ik een forse aardappel op papier zet en met kruisjes aangeef waar hij en waar tante Neel woont op de wereldbol.
Het fenomeen ontgaat hem, want hij knikt begrijpend en zakt terug in zijn stoel.
Aan zijn benauwde gezicht zie ik dat hij nadenkt en wanneer m'n vrouw voorstelt de kaarsjes uit te blazen en ze weer aan te steken als het echt donker is, volgt er van zijn kant niet eens protest.
„Ik ga", zegt hij even later resoluut en staat op.
Als ik na een poosje uit het raam kijk, staat hij in gedachten verzonken op zijn strandschepje geleund bij de plaats waar de straat is opgebroken.
Vijf minuten later staat hij in de kuil en graaft. Met de verbetenheid van een foxterrier die een mol op het spoor is.
„Hij kan geen kwaad", zeg ik tegen mijn vrouw, als zij vragend een kook- en braadhoofd om de deur steekt. „Hij graaft".
Ze komt de kamer in en doet het raam open. Hij is niet meer te zien, maar wel verschijnt zo nu en dan driftig zijn schepje met een klein hoopje zwarte aarde boven de rand van de kuil.
Als het werk even wordt gestaakt zegt mijn vrouw: „Zou je niet eens gaan kijken? Hij staat misschien wel in het water'.
Maar voor ik haar heb kunnen gerust stellen omtrent het A.P., horen we in de stilte van de schemering doordringend zijn schelle jongensstem:
„Tante Neel.... tante Neel. hoort u mij?"
We hebben het raam weer dicht gedaan en zijn gaan zitten. Bij de Kerstboom.
In alle talen klinkt deze roep door de wereld: Hoort U mij? Dat roepen de Congolezen, Algerijnen, Chinezen, Hongaren, Polen.... Eigenlijk roept iedereen dat, maar we verstaan elkaar niet. of willen elkaar niet begrijpen.
Mijn vrouw zucht. Kerstfeest 1961 en nog zijn de problemen niet opgelost. Nóg niet....

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Teenageravond

in de BLAUWE ZAAL op vrijdag 16 februari. - Aanvang 20 uur

Medewerking verlenen :
Het dansorkest „Melody & Rhythm".
Het amusementsorkest „De Notenkrakers"
„The Young Sisters" met liedjes.

Toegangsprijs ƒ 0,75 per persoon

Kaarten zijn in schafttijd voor zover beschikbaar te verkrijgen aan het loket van de Loonafdeling en in het schaftlokaal N.W. van 22 t/m 29 januari.
Toegang hebben de jongeren in ons bedrijf en kinderen van onze leden ouder dan 15 jaar.

Het bestuur wenst alle leden prettige Kerstdagen en een gelukkig en voorspoedig 1962

Het Kind

We moeten alle sentiment maar laten varen,
dat past bij Oma en bij onze kleine Jan,
die met de zondagsschool het Kerstfeest vieren kan.
Wij moeten voor gevoelens ons bewaren.

Wanneer word je het luchtruim ingeschoten?
Oh straks, zeg, denk je om die rode knop!
We vissen je vanavond wel weer op.
Good luck amice, jij boft maar met dat loten.

Soms krijg ik het gevoel dat kleine Jan,
Als hij bij Oma zo met eerbied zit te zingen,
Geen interesse heeft voor al die grote dingen;
Alleen maar erg heeft in het Kind en in de stal.

Dan overweeg ik slechts: 't Is goed, mijn boy,
Zing jij maar van de herdertjes bij nachte,
Je bent nog jong, de rest kan nog wel wachten.
Kyrie eleis, wat zing je dat toch mooi!

Dan zie ik hoe zijn Oma hem bemint .....
Ben ik dan toch teveel met anders bezig?
Een ogenblik sta ik alleen, afwezig,
En dan krijg ik een antwoord van het Kind .....

De Hoofdstad Operette

brengt op vrijdag 26 januari en vrijdag 2 februari in het Luxor Theater

Das Dreimäd'lerhaus

operette in drie bedrijven muziek Frans Schubert
libretto dr A. M. Willner en Heinz Reichert
toneelbewerking Heinrich Berté

MEDEWERKENDEN :
DAMES : *Lizzi Schöffmann - Rosy Parrish - Marga Graf - Cora van Doesburg - Lous Rengelink - Juliette Längner - Henny de Wilde*
HEREN : *Herman Valsner - Jan Handerson - Hans Taube - Franz Riffel - Karl Frey - Peter Nieuwenhuyzen - Wim v. d. Velde — Hans Horn - Fred Elliz*
Direkteur : Meyer Hamel
Hoofdstad Operette Orkest - Dirigent Ger. Terwiel
Regie : Franz Riffel . Muziek Arr. : Alfred Salten
Decor-ontwerpen : Karel Bruckman

Toegangsprijs ƒ 1,25

Nadere bijzonderheden zijn vermeld op de formulieren die de leden hebben ontvangen voor het aanvragen van toegangsbewijzen.

De titel „Das Dreimäd'lerhaus" is ontleend aan Hannerl, Haiderl en Hederl, de drie dochters van de hofglazenmaker Tschöll.

1e AKTE

Op de binnenplaats van Franz Schubert's huis zijn de vrienden van Franz Schubert, de schilder Schwind, de tekenaar Kuppelwieser, de hof-operazanger Vogl en de dichter Baron Franz Schober, in vrolijk gezang bijeen. Uit de gesprekken blijkt, dat de zangeres Grisi — die nauw doch vrijmoedig verbonden is met de Deense graaf Scharntorff — een zeer duidelijk contact heeft met Franz Schober.
Intussen hebben Haiderl en Hederl een heimelijke samenkomst met hun toekomstige verloofden, de zadelmaker Andreas Bruneder en de postmeester Ferdinand Binder, zulks onder het toeziend oog van Hannerl. Vader Tschöll is de escapade van zijn dochters op het spoor gekomen, waarover hij zeer verbolgen is. Franz Schober ziet echter kans de boze vader Tschöll zover te krijgen, dat hij toestemt in een verloving van zijn beide dochters.
Hannerl heeft intussen kennis gemaakt met Franz Schubert en zij voelen zich sterk tot elkaar aangetrokken. Onder de belofte dat hij Hannerl zanglessen zal geven, nemen zij voorlopig afscheid van elkaar en eindigt het eerste bedrijf.

2e AKTE

Ten huize van de familie Tschöll wordt feestelijk het dubbele huwelijk gevierd van Hederl en Haiderl. Hannerl en Franz Schubert hebben een innige genegenheid voor elkaar gekregen, doch Franz Schubert is te schuchter haar zijn liefde te verklaren.
Als Grisi onverwacht en ongevraagd bij de familie Tschöll binnenvalt (met het doel te controleren of Franz Schober een nieuwe flirt heeft) ervaart zij dat één van de drie dochters nog ongetrouwd is en ogenblikkelijk denkt zij dat Franz Schober met dat ongetrouwde meisje — Hannerl — wel meer dan een oppervlakkige omgang zal hebben. Ook de particuliere detective Nowotny komt vader Tschöll bezoeken, omdat hij in opdracht van de — terecht — wantrouwende Graaf Scharntorff de gangen van Grisi moet nagaan, daar Graaf Scharntorff vermoedt dat Grisi het met haar trouw niet zo nauw neemt.
In een gesprek tussen Hannerl en Grisi bekent Hannerl, dat Franz Schubert haar niet onverschillig laat. Daar zij echter alleen van haar Franz spreekt, denkt Grisi dat zij Franz Schober bedoelt en dan vertelt Grisi zoveel schrikbarende verhalen van de avonturen van Franz (maar zij bedoelt dan Franz Schober), dat Hannerl geschokt en teleurgesteld niets meer weten wil van Franz Schubert.
Zowel Franz Schubert als Franz Schober zijn onwetend van het gesprek tussen Hannerl en Grisi en daarom begrijpt Franz Schubert niet waarom Hannerl opeens zo koel en onverschillig tegen hem is. Doordat hij te verlegen is Hannerl openlijk zijn liefde te verklaren heeft hij een lied gecomponeerd, waarin hij heel zijn hart laat spreken en hij vraagt zijn vriend Franz Schober dit voor hem te willen zingen, want zegt hij : „Als zij dit lied hoort, zal zij begrijpen wat ze voor mij betekent en mij in de armen vallen".
Hannerl luistert naar het prachtige lied „Ich schnitt es gern in alle Rinden ein", maar omdat zij niets meer wil weten van Franz Schubert — doordat zij door Grisi op een dwaalspoor is gebracht — en Franz Schober dit lied met zoveel overtuiging zingt, dat zij dit als een liefdesverklaring opvat, beantwoordt zij dit met een stormachtige bekentenis van haar onvermoede liefde voor Franz Schober en valt zij hèm in plaats van Franz Schubert in de armen. Zo leidt deze naamverwisseling tot een dramatisch hoogtepunt, dat — naar het schijnt — ook historisch juist is en blijft Franz Schubert eenzaam achter.

3e AKTE

In dit derde bedrijf hebben Hannerl en Franz Schober zich verloofd en Schober wil zich nu geheel vrijmaken van Grisi.
Hij ziet echter geen andere oplossing dan Franz Schubert te vragen Grisi te vertellen, dat alles tussen hen uit moet zijn. Gelaten neemt Schubert die taak op zich en zuchtend zegt hij : „Niet alleen dat je mij het liefste meisje weggenomen hebt, moet ik nu ook nog aan Grisi vertellen dat je met Hannerl verloofd bent". Daar hij echter beiden het grote geluk gunt, neemt hij de ondankbare taak op zich. Graaf Scharntorff zoekt samen met de detective Nowotny nog steeds naar zijn medeminnaar van Grisi. Nowotny gaat in zijn ijver zover, dat hij eerst vader Tschöll en later Franz Schubert als de medeminnaar arresteert, doch ook deze vergissingen worden opgelost. Hannerl en Franz Schober zijn gelukkig en Franz Schubert besluit zich geheel aan de muziek te wijden : een liefde, die hem nimmer teleur zal stellen.

Kiezen trekken op het ijs

„Als de dagen lengen, gaan de nachten strengen", is een oud volksgezegde uit de zestiende, zeventiende eeuw. Uit de tijd dus dat de winters nog koud waren en het ijsvermaak algemeen en lang van duur. Als het driehonderd jaar geleden zo was, dat de nachten kouder werden als de dagen weer begonnen te lengen. dan is ook dit jaar de kans op een genoegelijk ijswintertje nog niet verkeken.

Eigenlijk vallen al de strenge winters, waarvan de historie zo vol is, meestal na Nieuwjaar. Bij voorbeeld die strenge winter van het

jaar 1740, toen heel Europa huiverde onder een periode van ongekende Siberische kou. Dat begon op 5 januari en eindigde op 10 maart. Midden maart 1740 hakte men op de machtige, op hun kant staande schotsen van de Schelde de woorden :

Te Sinte Mattijs
Zag men noch sneeuw noch ijs,
maar met half Meert
Reed men over 't Scheld met koets en peerd

Dat was nog eens een wintertje ! De Friezen spanden het paard voor de arreslee en reden van Harlingen naar Amsterdam, dwars over de Zuiderzee. Op de 19de februari was er tussen Stavoren en Enkhuizen een drukte van belang. Honderd met paarden bespannen sleeën trokken over het ijs. Er was zowel aan de Friese kust als voor Enkhuizen een complete kermis op het ijs. De ijsvlakte trilde onder het gedreun van de trommen en het geschetter der trompetten. Er waren koorddansers en goochelaars, wafelkramen, zoopjes en oliekoeken. Je kon er kijken naar het kluchtige spel van Jan Klaassen en je kon je kiezen laten trekken door de kwakzalver met zijn nar. De ijszeilers in hun bliksemsnelle geijzerde boten scheerden langs je heen en je kon er deelnemen aan wedstrijden in het ringsteken voor schaatsenrijders. Je kon er je hart ophalen aan vermaken. die nu gelukkig niet meer bestaan, zoals katknuppelen, ganzentrekken en hondenrennen op notendoppen.

Je kon er alles kopen wat je wou, tot zilveren lepels met opschrift en gouden sieraden toe, De Friezen hebben er in een week tijds voor 40.000 gulden aan goud en zilver gekocht .... Dat was nog eens een winter : Anne en Rincke Jolles ondernamen de tocht over het ijs van de Zuiderzee per prikslee en ze kwamen behouden in Enkhuizen aan !

Wie is Wie ? ⟶

Puzzel voor onze jonge Wekkertjes

Wij hebben 16 plaatjes getekend van personen en dieren die elke dag of iedere week in verschillende couranten en tijdschriften of op de T.V. de meest spannende avonturen beleven.

Proberen jullie alle plaatjes eens uit te zoeken en schrijf de namen op. Op plaatje 1 zie je 2 dieren, je moet dus twee namen opschrijven. Dus **alle** figuurtjes (dieren en personen) opschrijven. Bij elkaar worden het 29 namen. Schrijf ze op een velletje papier, met het nummer erbij, en stuur je oplossing vóór woensdag 10 januari 1962 naar ons toe. Zet er ook bij hoe oud je bent !

Als het soms een beetje moeilijk wordt, vraag dan aan pappa of mamma of zij je helpen willen. Dat doen ze vast ! Maar eerst zelf proberen, hoor !

We hebben vier boekenbonnen liggen. Eén van 5 gulden, één van 4 gulden, één van 3 gulden en één van *f* 2,50, die we onder de goede inzenders zullen verloten. Doe je best.

1
2
3
WIE IS WIE ?
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

NIEUWJAAR

Het traditionele gedicht

van onze gepensioneerde

A. v. d. Horst

Nieuwjaar, wij leven weer in 'n wereld van wensende mensen,
Mensen, die elkaar veel goeds toe zullen gaan wensen.
Wij denken er nu niet aan, om van elkaar Kwaad te spreken,
Wij roddelen nu niet, over Jan. Piet of Klaas gebreken.
Mogen wij dit in 't afgelopen jaar 'n keertje hebben gedaan,
Zand er over, 't is nieuwjaar, wij beginnen nu van voren af aan.
'k Stel voor, dat wij nu eens critisch op eigen fouten gaan letten,
Voordat wij trachten 'n ander in 't zonnetje te zetten.
Want vrienden, hier komt het in de praktijk toch op aan,
Dat onze wensen *gemeend* zijn, en niet uit holle woorden bestaan.
Als wij op 1 januari elkaar 't beste toewensen, met ernstige gezichten,
En wij zouden trachten op 2 januari elkaar een pootje te lichten,
Dan zeg ik vrienden. en 'k hoop dat men dit eens is met mij,
Dat wij dan iets zouden doen, dat riekt naar huichelarij.
Mogen er misschien lezers zijn, die zeggen, wat 'n oude pessimist,
Dan hoop ik dat men gelijk heeft. en dat ik mij vergis,
Maar als men de leeftijd van driekwart eeuw heeft bereikt,
Is men aan illusies armer geworden, maar door ervaring verrijkt.
Al mogen wij uit onze conclusies niet gaan generaliseren,
Toch is er aan mensenkennis wel 't een en ander uit te leren.
Zou iemand mij de vraag willen stellen : ben jij dan zo'n mooie,
Die mag als hij zich brandschoon voelt, d' eerste steen op mij gooien.
Toch blijf 'k van mening, dat als 'n wens
zondermeer enkel als gewoonte wordt geuit.
Deze wens waardeloos is, en als 't mij betreft, hou dan je . . . . . .
Maar 't is nieuwjaar, al ben ik in 't voorafgaande wat somber geweest,
Toch heb ik ook nog' n paar wensen, die men hieronder leest.
'k Wens dat alle R.D.M.-ers, voor persoonlijk leed zullen worden gespaard,
Want boven materiële belangen, is dit het meeste toch waard.
Al mag zo als men zegt, de tijd 'n goede heelmeester wezen,
Er kunnen wonden worden geslagen. die niet spoedig genezen.
'k Wens voor de Droogdok, die op 23 februari a.s. zestig jaar zal bestaan
Dat 't voor haar steeds Crescendo, oftewel in stijgende lijn zal blijven gaan.
'k Wens dat men arbeid als een voorrecht zal kunnen beschouwen,
Want arbeid geeft zin aan 't leven, 't draagt bij iets te scheppen, te bouwen.
'k Wens, dat men om Berlijn maar niet zal gaan vechten,
Dat men deze kwestie aan 'n conferentietafel zal kunnen beslechten,
Want 'k vermoed vrienden, als men er met wapens om ging knokken,
Dat wij ook niet verschoond zouden blijven van de brokken.
'n Wens over 't stopzetten van atoomproeven zal 'k maar niet schrijven,
Omdat deze wens wel, die van 'n roepende in de woestijn zal blijven.
'k Wens dat Staatslieden als zij over ernstige zaken confereren,
Zich als gentleman gedragen, en niet als voorslager gaan fungeren.
Zij kunnen dan beter in hun land blijven, en niet naar conferenties gaan,
Waar zij zich kunnen oefenen met op de kop van ex-kam. Molotof te slaan.
Dat ik 't werk van een voorslager hiermee niet wil onderschatten,
Zullen naar 'k hoop de lezers wel begrijpen, oftewel kunnen vatten.
'k Wens, dat spijtoptanten, waarvan er vele in nood verkeren,
In de loop van dit jaar naar Nederland kunnen repatriëren.
'k Wens dat zeeslepers, als zij 'n schip willen helpen uit 'n benarde positie
Hiervoor niet meer zullen worden gestraft door 'n kleinzielige justitie
En dat men slepen, al zouden zij dan uit de koers zijn gevaren,
Niet zonder vorm van proces verbeurd zal verklaren.
'k Wens, dat er op wegpiraten terdege goed zal worden gelet,
Zodat zij op de Noordsingel in 'n pension worden gezet,
Want, zij die door roekeloosheid mensen doden en verwonden,
Moet men gelegenheid geven, na te denken over hun zonden.
Al mogen de 1900 doden die in '60 vielen, niet allen aan hen zijn te wijten,
Bij bewezen schuld moet men geen voorwaardelijke straf bepleiten.
'k Wens dat zij die hun belangen aan de Brandaris hadden toevertrouwd,
In de toekomst niet meer behoeven te zeggen, 't waren meer veren als bout,
Want 't lijkt mij niet leuk, als je b.v. door brand in je hemd komt te staan,
Dat dan de verzekering waar je in bent, juist op de fles is gegaan.
'k Wens, dat als de politie, als uiterste noodzaak over sabels moet beschikken,
Eerst terdege goed uit zal kijken, als men er mee gaat prikken.
'k Wens niet dat men 'n prik krijgt op 'n plaats
waardoor men 't leven kan verliezen,
Of 'n prik op 'n plaats, waarvoor 'k geen naam weet te kiezen,
Omdat, (en 'k hoop dat de lezers hierover tegen mij niet fitten)
Ik de officiële naam niet weet van 't lichaamsdeel waar wij op zitten.
Tenslotte wens ik voor de A'damse Bank hoewel 'k er geen
rode duit op heb staan
Dat men er dit jaar met geen zeven ton vandoor zal gaan,
Want zevenhonderd rode ruggen vrienden, dat lijkt mij niet mis
'k Durf wel te verklappen, dat mijn banksaldo zo hoog niet is.
En hiermede vrienden. ben ik met mijn lekengedicht weer klaar,
Tot allen die van goede wille zijn proficiat en . . . 'n voorspoedig nieuwjaar.

A. v. d. Horst

DECEMBER-PUZZEL

Wij doen een beroep op uw kennis deze puzzle op te lossen. Daarbij moet u zelf de zwarte vakjes bepalen zodat horizontaal en vertikaal woorden ontstaan van onderstaande betekenis.

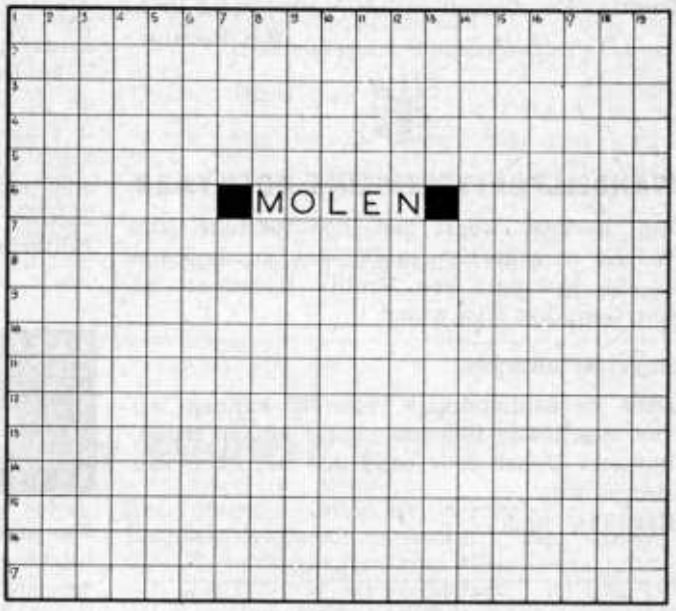

HORIZONTAAL : 1 stijf, roem, vaatwerk, schittering, 2 vat, voetbalclub, bloeiwijze, 3 handvat, sleepnet, plaats in Gelderland, 4 oosterlengte, plaats o.d. Veluwe, deel v.e. huis, Chin. maat, 5 pook. drank, lichaamsdeel, neerslag, 6 insekt, maalinrichting, specerij, 7 maat, roofdier, drank, kledingstuk, ten bedrage van, 8 vlug, wagen, haarkrul, klap, 9 waterdier, grootte, deel v.e. vinger. 10 steek, pad, kreet, oude vochtmaat, 11 boom, geneesmiddel, Europeaan, plaatsje i.d. Betuwe, onze inziens, 12 mening, hoofddeksel, weefsel, 13 werkelijk, hoogste punt, jong dier, wielerbaan, 14 inhoudsmaat, weefsel. meisjesnaam. stoomschip, 15 holte onder de arm, ontkenning, meisje, 16 vogel, Russ. havenstad, klein, 17 kleur, Aziaat, grote bijl, plaats in West-Duitsland.

VERTIKAAL : 1 eetgerei, zeepwater, regelmaat, 2 motorraces, plaats in N.-Holland, landbouwwerktuig, riv. in N.-Brabant, 3 paard, moderne uitvinding, bid, 4 niet modern, gevangenis (volksmond), rivier in West-Duitsland, 5 gat, dikke boterham, 6 toverfiguur, verf, vragend vnw., bron, 7 vliegveld in Drente, hijswerktuig. kweker, 8 file, water in Utrecht, web, jongensnaam, heden, 9 eikenschors, vod, stuk goed, holte. 10 kloosterlinge. toorts, tenen mand, 11 stomp, belemmering, ogenblik, echtgenote, 12 onderofficier, niet dik, vogeleigenschap, mak, geloof, 13 langzaam, huidopening, koning van Phrygië (Gr. myth.), 14 deel v.e. huis, beroep, voormalig legeronderdeel, belofte, 15 kippeloop, kraan, 16 beroep, vogel, rivier in Azië, 17 jongensnaam, geweldig, landtong, 18 nummer, meisjesnaam, niks, Frans lidwoord, 19 meisjesnaam, stuk hout, vogelverblijf.

Oplossingen in gesloten enveloppe, moeten uiterlijk woensdag 10 januari 1962 in ons bezit zijn.
In de linkerbovenhoek vermelden PUZZEL. Voor de goede oplossers stellen wij twee boekenbonnen, elk van *f* 2,50 beschikbaar.

VERGADERING

Zaterdag 6 januari 1962 hopen wij een vergadering te houden in de zaal Nieuwe Binnenweg 232a, ingang Heemraadssingel W., aanvang 8 uur n.m. ter bespreking van onderstaande reizen. Ook diegenen welke animo hebben om deel te nemen aan deze reizen (ook niet-leden van de reisclub) zijn deze avond welkom. Houdt deze avond vrij. Het bestuur rekent op u.
De prijzen voor onderstaande reizen worden in de vergadering bekend gemaakt.

Voorgesteld worden de volgende reizen :

1. 9-daagse reis naar Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk (Stuhlingen, Luzern, Rankweil).
2. Dagreizen (op zaterdag of op een snipperdag) :
   - a Holterberg - Lemelerberg
   - b Giethoorn (met vaartocht)
   - c Eurostrand - Westerhoven (Brabant)
   - d Friesland (Staveren, Sneekermeer)
3. Middagtochten :
   - a Betuwe (Kersentocht)
   - b Nieuwkoopse plassen - Pier Scheveningen

De routes maken wij in het volgende nummer bekend.

Bij deze wensen wij onze leden, het hoofdbestuur, de redaktie en de besturen van de diverse clubs prettige feestdagen en een gelukkig en voorspoedig 1962 toe.

Bestuur Reisclub

BILJARTCLUB W.E.K.

Wij wensen alle leden, vrienden en bekenden Prettige Kerstdagen en een Voorspoedig 1962.

Het Bestuur.

WANDELSPORTVERENIGING DOCKYARD

Het bestuur wenst het hoofdbestuur van W.E.K., de redactie van De Wekker, de leden en de donateurs een Vrolijk Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar.

Heyplaatbewoners,

Door de aanhoudende regenval kunnen wij niet regelmatig het oud papier komen halen. Bewaart U het voor ons? Als het even kan komen wij.

Hartelijk dank.

„DE POSTZEGEL"

Beste Postzegel-vrienden, wij staan weer voor een nieuw jaar. Wat zal het ons brengen?

Als verenigingsmensen bedoelen wij natuurlijk niet wat de internationale politiek aangaat. Wij doelen alleen op het gebied van postzegels. Zoals wij dit jaar hebben kunnen constateren zijn er veel zegels geweest die, wat de prijzen aangaan, rare (flinke) sprongen hebben gemaakt.

Wij zullen blijven pogen via de vereniging, o.a. door ruilavonden gecombineerd, lotingen en aanbiedingen op nationaal niveau te blijven. Want het is heden zo: als men achter raakt, dan kost het later heel wat moeite en geld om weer bij te komen.

Wij zouden het daarom zeer op prijs stellen, wanneer wij eens alle leden tegelijk zagen op de ruilavonden. Eerlijk gezegd, wij vinden het jammer, terwijl wij toch een behoorlijke vereniging hebben en nog steeds in stijgende lijn zijn, dat de club-ruilavonden zo slecht worden bezocht.

Heus, het kan veel beter. Het is toch in uw eigen belang dat de avonden druk bezocht worden.

U begrijpt natuurlijk ook dat de vereniging elk nieuw lid met open armen ontvangt, dus doe u best en maak uw vereniging groot en sterk. Naar wij vermoeden moet de R.D.M. en de N.W.W. toch voldoende postzegel-verzamelaars bevatten om de buitendienst met ontzag naar ons te doen opkijken

Laten we nu eens geen smoesjes verzinnen en ons voornemen bij het begin van dit jaar allen minstens 1 lid aan te brengen, zodat we aan het eind van 1962 zeker het dubbele aantal hebben bereikt van wat wij nu hebben. Vrienden, wij wensen u allen een voorspoedig en gunstig postzegeljaar 1962 toe in een voor u gezonde vereniging.

Voor e.v. nieuwe leden: de ruilavonden zijn elke 2de maandagavond 8 uur in het Militair Tehuis, 3de verdieping, Schiedamsesingel 175, Rotterdam.

Het Bestuur

De wintertijd met z'n lange avonden is bij uitstek geschikt om een te gaan experimenteren. De één knutselt wat aan z'n uitrusting; de andere probeert eens een cascade of reliefdruk te maken; een derde probeert een zelf samengestelde ontwikkelaar. Al die uitvindingen en ervaringen komen vaak op onze clubavonden ter sprake, zodat een ieder er wat van kan opsteken.

Vooral voor onze beginners is dit een welkom

Foto F. de Boer

steuntje in de rug en voorkomt vele teleurstellingen.
Daarom willen wij iedere amateurfotograaf aanraden: sluit U bij een fotoclub aan en profiteer van de ervaringen van anderen; het bespaart U vele mislukkingen, tijd en geld.
Op één van de laatste clubavonden is er een demonstratie gegeven van het ontwikkelen van een Diakleurenfilm. Dit proces nam ruim anderhalf uur in beslag, maar het resultaat was zo buitengewoon goed dat reeds verschillende leden hebben besloten dit werk ook zelf te doen.

Nu nog ons programma voor de komende maanden:

3 jan. Foto van de maand.
Onderwerp: „Winterstemming"

17 jan. Dia-avond.

7 feb. Foto van de maand. Vrij onderwerp.

21 feb. Lezing van kleurenfotografie

Tenslotte wensen leden en bestuur van de Fotoclub u een voorspoedig 1962 toe.

F. de Boer, sec.

WIJ NAMEN AFSCHEID VAN

P(iet) van Leeuwen

Op bijzondere, bijna indrukwekkende wijze heeft de R.D.M. op vrijdag 1 december jl. afscheid genomen van de heer P. A. van Leeuwen, lid van de Ondernemingsraad en van de kern, bestuurder in het Overlijdensfonds, het Bijzonder Fonds, het Afscheidsfonds, enz. enz. Dit laatste om de overige functies buiten ons bedrijf, o.a. gemeenteraadslid van Alblasserdam, afdelingsbestuurder van de C.M.B. en de C.H.-kiesvereniging aldaar, niet allemaal behoeven te noemen.
Dat men zijn optreden naast zijn dagelijkse werk als draaier heeft gewaardeerd, bleek wel uit de belangstelling die er bij dit afscheid was. De woorden waarmee men heeft geprobeerd iets van die waardering te uiten, getuigden van dankbaarheid voor het vele en belangrijke werk, dat ook door de heer Van Leeuwen zo hoog wordt aangeslagen: l. de goede menselijke verhoudingen op het bedrijf.
Ir Endert gewaagde dan ook van „de vrucht van een arbeidzaam leven", doelend op de ijver waarmee de heer Van Leeuwen heeft gepoogd als medearbeider en medemens de juiste verhoudingen te scheppen.
Ook de secretaris van de O.R., de heer Van der Schee, kon niet anders zeggen dan „uiterst dankbaar te zijn dat wij je 5 jaar geleden in de Raad zagen komen. Je geweldige invloed om bepaalde zaken de juiste richting te geven, kwalificeren je als een bijzondere figuur".
Kernvoorzitter Koert zei het kernachtig „.....zonder meer, je was recht-uit. Hartelijk dank voor alles".
De heer Bruinsma beëindigde zijn gloedvolle toespraak als volgt: „Ik bedank je uit naam van de honderden zieken; ik bedank je uit naam van de honderden weduwen en ik bedank je uit naam van de honderden wezen". Woorden die betekenis geven aan het prachtige (en noodzakelijke) doel van de drie bekende fondsen.

Een jeugdige arbeider overhandigde Van Leeuwen een fraaie miniatuur krukas, namens de O.R. en de kern ontving hij het eerste deel van „De Historie van Nederland" (de overige delen zullen later verschijnen) en van de collega's hing er een huiskamerlamp aan de zolder in de Tuigerstraat.
Onder de indruk van het gebeuren dankte Van Leeuwen voor het overleg en de samenwerking, deed daarna een dringend beroep op allen te blijven streven naar beter begrip voor elkaar en vatte dit alles samen in de woorden „Alle mensen hebben het gebod ontvangen: God liefhebben en de naaste als onszelve".

GEREEDSCHAPMAKER

D. G. J. van den Heuvel vertrok

Na een dienstverband van ruim 25 jaar nam op 30 november jl. Dirk van den Heuvel afscheid in de Gereedschapwerkplaats.
Baas Heykoop verwelkomde de fam. Van den Heuvel en sprak zijn waardering uit over zijn werkzaamheden en overhandigde hem als persoonlijk aandenken een sigarenaansteker.
Als tweede spreker trad zijn collega J. Groenenboom naar voren die ook al heel wat jaartjes naast hem heeft gestaan. Na enkele geestige voorvallen uit de werkplaats en thuis te hebben genoemd overhandigde hij hem het cadeau onder couvert namens de bazen en collega's. Ook het welbekende couvert van het onderlinge Afscheidsfonds werd door hem overhandigd, terwijl hij mevrouw Van den Heuvel een boeket bloemen aanbood voor het werk dat zij 's morgens had gehad om Dirk in de afgelopen jaren op tijd naar zijn werk te laten gaan.
Na een kort en krachtig dankwoord van vriend Van den Heuvel, bleven wij nog een kort poosje bij elkaar onder het genot van een kop koffie en een rokertje, waarbij wij de familie nog vele jaren in gezondheid met elkaar toewensten.
Om 12.45 uur vertrok onze vriend met zijn familie door storm en regen per auto naar huis en daarmede was onze Gereedschapsploeg weer met één man verminderd.

v. d. E.

DANKBETUIGINGEN

Bij mijn terugkomst uit het ziekenhuis werd ik verrast door uw prachtige bloemen. Hartelijk dank W.E.K. Ook voor uw goede wensen.

L. C. Dedert

Gaarne willen wij langs deze weg onze dank betuigen voor het betoonde medeleven gedurende de ziekte en na het overlijden van mijn echtgenoot.

Namens de familie,
Mevr. wed. K.Schoonrok - Hordijk

Langs deze weg wil ik alle collega's van mijn man hartelijk danken voor de belangstelling en het medeleven tijdens zijn ziekte en na zijn overlijden.
Ook voor het ontvangen fruit via de sociale werkster ben ik U zeer erkentelijk.

Mevr. C. Buurman - Van Leeuwen

AFSCHEID

Met ingang van 1 december 1961 werden gepensioneerd de heren

D. G. J. VAN DEN HEUVEL

gereedschapsmid, geboren 26 november 1896 en wonende Chr. de Wetstraat 89b, Rotterdam-20. Hij was vanaf 24 april 1936 in onze dienst.

P. A. VAN LEEUWEN

centerdraaier, geboren 28 november 1896 en wonende Tuigerstraat 8 Alblasserdam. Hij was in dienst van de R.D.M. van 24 november 1924 tot 29 juni 1925 en van 11 januari 1926 tot 30 november 1961.

M. VAN RIKXOORD

bankwerker afd. reparatie, geboren 25 november 1896 en wonende Strijensestraat 43a, Rotterdam-25. Van 6 oktober 1919 tot 30 november 1961, met een aantal onderbrekingen, was hij in dienst van de R.D.M.

IN MEMORIAM

Na een langdurige ziekte overleed op 17 november 1961 de heer

TH. C. BAAS

schilder van beroep, geboren 11 november 1900 en gewoond hebbende Haringpakkersstraat 45a, Rotterdam-7. Zijn dienstverband met de R.D.M. dateert van 29 mei 1923 tot 17 november 1961, met een aantal onderbrekingen.

Op 17 november 1961 is overleden de heer

A. J. SCHOONROK

bankwerker in de afd. reparatie, geboren 5 oktober 1906 en gewoond hebbende Vrijlandtstraat 2, Pernis. Hij was in dienst van de R.D.M. met enkele onderbrekingen vanaf 4 januari 1924.

Op 19 november 1961 is overleden de heer

A. BUURMAN

ijzerwerker in de afd. reparatie, geboren 6 oktober 1898 en gewoond hebbende Clemensstraat 1b, Rotterdam-21. Hij was werkzaam bij de R.D.M. van 12 februari 1915 tot 28 november 1931 met een aantal onderbrekingen, en sinds 8 september 1932 onafgebroken in onze dienst.

Zij rusten in vrede.